

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

75 Cognoui domine, quia æquitas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti
me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

Conf. 1. 8. & plures tenent nomine autoritatis. Certè
s. 2. D. Augustinus de Victorino, cum Christianus fieret, nomen daret, & professionem profiteretur in conspectu sanctæ multitudinis, maximam eum in omnibus lætitiā excitasse refert. Et sonuit, inquit, presso sonitu per ora cunctorum collætantium, Victorinus, Victorinus. Citò sonuerunt exultatione, quia videbant eum, & citò siluerunt intentione, vt audirèt eum. Pronuntiauit ille fidem veracem, præclara fiducia. Et volebāt eum omnes rapere intrò in cor suum, & rapiebant amando, & gaudento. Hæ rapiendum manus erant. Latari autem iustos Propheta in sui ipsius aspectu dicit, quia in verba Domini desperauit. Videbant enim non frustratum spe sua, quia omnis, qui sperat in eo, non confundetur. Videre autem sperantes in Domino non fuisse fraudatos, & lætitiæ seges, & sanctæ fiduciæ seminarium est: vt sibi idem sperantibus idem confidant tribuendum. Quod enim præcedentis est præmium, subsequens est pignus.

Psal. 24.

75 Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua, & in veritate tua humiliasti me.

Flagellis eruditus, ac lumine tuo in humilitate collustratus cognoui, quia iudicia

dicia tua, quibus me affligere, & atterere
 voluisti, æquissima, imò ipsa æquitas sunt.
 Et, quod me humiliasti, rectissima verita-
 te fecisti. Hoc est Sanctorum proprium, vt
 Dei iustitiam, & bonitatem in flagellis
 agnoscant, eum laudent, atque defendant.
 Sic enim B. Diadocus in decessione gratiæ
 à Deo facta, ad eum accedendum esse do-
 cet, gratias agentes cum defensione. Et
 fortè ad illud Apostoli alludit, qui inter
 poenitentię fructus apologiam enumerat,
 quasi Deum defendamus: eumque quando
 nos atterit, iustissimè, atque ad utilita-
 tem nostram fecisse profiteamur. Ne si-
 mus (vt inquit S. Augustinus) sicut insul-
 sus puer in domo plus diligens Patrem, cū
 blanditur, quam cum flagellat: quasi (in-
 quit) non & blandiens, & flagellans heredi-
 tatem paret. Quæ confessio Deo gratissi-
 ma est. Quin etiam (quod magis miran-
 dum est) suos Deus seuerius tractare vide-
 tur, quam peccatores. Quod Ser. 5. de Pœ-
 nitentia egregiè tractat, & ostendit S.
 Chrysostomus. Nam peccatores, vt attol-
 lat animo; & spe ad poenitentiam, & vitæ
 emendationem prouocet, blandis promif-
 sionibus, & dulci indulgentiæ securitate
 allicit. Iustos verò, vt cautiores reddat, &
 in bono confirmet, nunc terret, nunc atte-
 rit. Et, cum debitori poscenti. Patien-
 tiam habe in me: debitum omne dimise-
 rit, atque confessionem clemētissimè de-

Sanctorū
 est in fla-
 gellis Dei
 bonitatē
 agnosce-
 re.

c. 87.
 2. Cor. 7.

Hoc loco.

Et suos
 Deus se-
 uerè tra-
 ctat.

Matt. 18.

Luc. 19.

biti solutionem fecerit, & decem millium talentorum summam dimiserit; à Iusto tamen, quo nihil illi acceptius, vsuram exigit, dum ait. Et veniens cum vsura recepissim. Quod videlicet, & peccatorem soletur, vt eleuet; & iustum terreat, vt statuat, & confirmet. Quasi pauperum enim peccatorum miseretur: & quasi à diuitibus vsuras à Iustis expetit: illis quidem propter inopiam donans, ab his verò accuratius rationem diuitiarum pietatis

*Virtus in
aduersis
apparet.*

exigens: quia reuera nihil peccante pauperius, nihil ditius Iusto. Hæc ex S. Chrysostomo. Accedit etiam quod timentes Dominum clarius Sanctorum virtutes in aduersis agnoscunt, quam in prosperis. Nam stella in nocte virtus in tribulatione.

*Ser. 27. in
Cant.*

Quomodo enim (inquit S. Bernardus) stelle in nocte lucent, in die latent, sic vera virtus, quæ sæpè in prosperis non apparet, eminent in aduersis. Addit S. Ambrosius,

*Ser. 20. in
hunc Ps.*

Deum quos miseratur citò castigare, vt nõ diutius afficiantur futuri expectatione iudicij.

76 Fiat misericordia tua, vt consoletur me, secundum eloquium tuum seruo tuo.

Qui dixerat ita se compositum, vt, qui viderent eum, lætarentur, certè magna se Dei misericordia & præuentum, & ornatum